

Pachters van een wijngaard

Matteüs 21:33-46

Thema: Dat is mijn plaats!

Doel

De kinderen leren dat mensen Gods plaats niet mogen afpakken. De wereld is van Hem en wij leven voor Hem.

Toelichting

Stoelendans spelen is leuk. Iedereen wil winnen en probeert snel op een stoel te gaan zitten als de muziek stopt. Voor één is er geen stoel. Die heeft verloren. Stoelendans is een leuk spel. Maar hoe vind je het als iemand jouw stoel weghaalt in een restaurant als jij even naar de wc moet? Opgestaan, plaatsje vergaan, zoals bij stoelendans? Nee, dat is niet netjes. Want op die stoel zat jij al.

Jezus vertelt een verhaal over een wijngaard. De eigenaar gaat op reis en laat wijnbouwers ervoor zorgen. Hij betaalt hen daarvoor. De druivenoogst dragen ze af aan hem; het is immers zijn wijngaard. Maar de wijnbouwers willen zelf de oogst hebben voor alle werk. Ze willen de plaats innemen van hun baas. Hij is er toch niet. Ze gebruiken zelfs geweld tegen de knechten van de eigenaar die de druiven komen ophalen. Ze doden uiteindelijk zijn enige zoon om de wijngaard voorgoed in handen te krijgen.

Jezus zegt: de wijngaard is de wereld, de eigenaar is God en Ik ben de Zoon. De wereld is van God. Wij mogen van deze wereld genieten, maar wel aan God geven waar Hij recht op heeft.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Druiven uit de wijngaard

Richtlijnen: Neem voor de kinderen wat druiven mee. Lusten ze allemaal druiven? Er zijn blauwe en witte druiven. Met pit en zonder pit. Wat kun je van druiven maken? Sap, rozijnen...en wijn. Om wijn te maken heb je wel heel veel druiven nodig. Die groeien aan ranken, vaak in een wijngaard. Wanneer de druiven rijp zijn, moeten ze geplukt worden. Dat is veel werk. Jezus vertelt vandaag een verhaal over iemand die een wijngaard heeft, maar op reis moet. Hij vraagt mensen om de druiven te verzorgen en te plukken. Ze betalen hem de druiven en worden voor hun werk betaald. En natuurlijk mogen ze zelf ook van de druiven eten en genieten. Dat spreken ze samen af, maar als de druiven geplukt zijn willen de helpers alles zelf houden. Ze slaan de knechten die de druiven komen halen en doden. Is dat eerlijk?

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De wereld is van God

Richtlijnen: Speel met kinderen als inleiding even stoelendans. Lukt dat niet, vraag hen naar dit spel (zie toelichting) Zeg jij dat wel eens: opgestaan, plaatsje vergaan? Is dat altijd eerlijk? Waarom wel, waarom niet? Jezus vertelt een gelijkenis, een leerzaam verhaal. Een man heeft een grote wijngaard. Hij heeft mensen nodig om er in te werken. Zelf moet hij op reis. Hij vindt de mensen en zij werken hard. Als de eigenaar zijn knechten laat vragen om de oogst, krijgt hij niets en worden mishandeld. De wijnbouwers willen alles voor zichzelf houden.

Maar ... het is toch niet hun wijngaard? De eigenaar stuurt tenslotte zijn eigen zoon om het probleem op te lossen, maar die wordt gedood. Dat kan toch niet!

Jezus wil zeggen: God is eigenaar van de wereld. Wij mogen daarin gelukkig leven. Maar wij zijn knechten van God. Wie zou trouwens die zoon zijn die wordt gedood door de wijnbouwers?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Leef jij voor God of voor jezelf?

Richtlijnen: Dat maak ik zelf wel uit! Dat moet ik toch zelf weten! Ik ben mijn eigen baas. Ieder mens roept dat wel eens, ook de jongeren. Maar wees eens eerlijk: ben je je eigen baas in je leven? Of heb jij een opdrachtgever? Iemand voor wie jij leeft? Die recht heeft op wat jouw leven oplevert?

Vertel/ lees de gelijkenis van de eigenaar van de wijngaard en de wijnbouwers die daarin werken. Als de oogst er is, vraagt de eigenaar via knechten waar hij recht op heeft. Maar de wijnbouwers verdringen de eigenaar en doen of die wijngaard van hen is. Ze sturen zijn knechten weg en doden later zelfs zijn zoon. Ze zijn hun eigen baas. Kan dat zomaar?

De wijngaard is de wereld, de eigenaar is God, Gods Zoon is Jezus die deze gelijkenis vertelt en die bedreigd wordt door de joodse leiders. Wat zou Jezus met dit verhaal willen vertellen?

Hoe maak jij duidelijk dat je niet leeft voor jezelf, maar voor God?

Extra bijbelgedeelte: Jesaja 5:1-7

(Jesaja vertelt als Gods profeet over een wijngaard (Israël) die door de wijnbouwers niet goed wordt verzorgd. Het volk leeft niet voor God, maar voor zichzelf. Wat heeft God dan nog aan die wijngaard? In de gelijkenis van de pachters stelt Jezus diezelfde vraag.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Pachters van een wijngaard weigeren te betalen

In de gelijkenis over de late werkers in de wijngaard zagen we dat God zo ruimhartig is, dat zijn eigen dienaren er moeite mee hebben.

Ook deze gelijkenis spreekt over een landheer en werknemers, en bedoelt daarmee God en zijn volk.

- Vs. 33 Een 'wijngaard', aangelegd en omheind, in beheer gegeven aan zijn volk: Dat slaat op het land Kanaän, beheerd door Israël. En de gelijkenis kijkt helemaal terug naar het moment waarop Israël het land in beheer kreeg: de intocht.
- Vs. 34 De knechten die de vruchten in ontvangst moeten gaan nemen zijn de profeten. Maar met de profeten liep het meestal niet goed af. In plaats van erkenning, kregen ze weerstand, en werden sommigen zelfs gedood. Met vers 33 (de intocht) en 34-36 (de profeten) is het grootste deel van het Oude Testament verteld. Een treurig verhaal. Als je het zo leest, vraag je je af: Waarom laat God het allemaal zo gebeuren? Waarom grijpt Hij niet eerder en harder in? Als de landheer nu eens de politie of een legertje gestuurd had als antwoord op de eerste mishandelde knechten?
Zo gaat het in onze tijd toch ook? Als je de huur van je huis niet betaalt, als je een rekening niet betaalt, kan je er op rekenen dat de schuldeiser zijn recht zal halen. Betalingsherinnering, aanmaning, deurwaarder, beslaglegging, en zo nodig de gevangenis.
- Vs. 37v Maar deze landheer is anders: Hij stuurt ten slotte zijn eigen zoon. 'Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben.' Na alle geweld klinkt dat toch wel erg naïef en goedgevolvig. Dat kan toch nooit goed gaan? En dat doet het dan ook niet. Het gaat van kwaad tot erger met de wijnbouwers: Ze herkennen in de zoon de erfgenaam, en doen door hem te doden een greep naar de erfenis.
Wat een landheer! Wat een God! Hij blijft maar vertrouwen geven. Zelfs als Hij al lang weet hoe onbetrouwbaar zijn volk is – hoe onbetrouwbaar jij en ik zijn. In plaats van straf, geeft Hij Jezus, zijn Zoon. Terwijl Hij weet hoe dat af zal lopen.
- Vs.40 De gelijkenis is al adembenemend en vreemd genoeg van zichzelf, maar hier maakt Jezus het nog veel spannender. Wij weten waar het op uit zal lopen: op Goede Vrijdag. Niet alleen vertelt Jezus deze gelijkenis kort voor het zover is, maar Hij onderbreekt zelfs zijn vertelling om deze vraag midden in het gezicht te stellen van de mensen die hem straks zullen veroordelen. Als de wijnbouwers de knechten mishandelen en doden, als ze zelfs de zoon van de landheer doden, wat moet de landheer dan met de wijnbouwers doen? Dat vertaalt dus als: Israël heeft de profeten al mishandeld en gedood. Mij, Gods Zoon zelf, gaan jullie ook nog vermoorden, terwijl je heel goed weet wie Ik ben. Wat voor straf zou God daar wel niet voor moeten geven?
- Vs.41 Blijkbaar hebben de luisteraars (o.a. hogepriesters en Farizeeën, maak ik op uit vers 45) nog niet in de gaten dat Jezus het over hen heeft. Met het verhaal mee komen ze woorden tekort om aan te geven hoe zwaar die wijnbouwers gestraft moeten worden. Een gewone doodstraf is al niet genoeg meer. En geef daarna de wijngaard maar aan anderen die wel doen wat er van een pachter verwacht kan worden. Zoals wel vaker, geven ze hiermee zonder het zelf te beseffen precies aan wat er zal gebeuren: Door Jezus kan en mag ieder die in Hem gelooft 'wijnbouwer' zijn in zijn 'wijngaard'. Wie dat niet doet kan niet bij God horen. Verschillende mensen die deze woorden van Jezus hoorden en niet geloofden zullen letterlijk bij de inname van Jeruzalem in het jaar 70 zijn omgekomen.
- Vs. 42v Met een profetisch citaat uit Psalm 118:22 (eigenlijk trekt Jezus de hele Psalm naar zich toe) vat Jezus het nog eens samen. En in vers 43 bevestigt Jezus de conclusie die ze zelf al trokken in vers 41: de wijngaard is het koninkrijk van God, en God gaat die in handen leggen van anderen, die het wel vrucht laten dragen. En daarbij hangt alles af, vers 44, van wie Jezus voor je is: Hoeksteen of een verpletterende rots.
- Vs. 45v Meer uitleg hebben ze niet nodig. Natuurlijk maakt het hen razend. 'Ze wilden Hem graag gevangennemen'. Zou deze gelijkenis de spreekwoordelijke druppel zijn, die overloopt? Alleen de angst voor de reactie van het volk weerhoudt de leiders er nog van om nu en hier vers 35 te vervullen.

Als ik eens om me heen kijk in de kerk van onze tijd, als ik zie hoe hard de kerkverlating toeslaat, in hoeveel schandalen de kerk wereldwijd verwickeld is, dan vraag ik me wel af wat de landheer van zijn nieuwe wijnbouwers vindt...

Auteur: KS

Liederen

Psalm 104: 1, 8 en 10

Lied 146c

(=Gezang 21 LvdK)

Lied 656

Lied 756

(=Gezang 294 LvdK)

De schapen luisteren naar een stem

Alles wordt nieuw 3 : 12

Als een wijngaard

Alles wordt nieuw 4: 23

Auteur: PZ

Druiven uit de wijngaard

Inleiding

Neem voor de kinderen wat druiven mee. Rode en witte druiven. Lusten ze allemaal druiven? Er zijn blauwe en witte druiven. Met pit en zonder pit. Wat kun je van druiven maken? Sap, rozijnen...en wijn. Om wijn te maken heb je wel heel veel druiven nodig. Die groeien aan ranken, vaak in een wijngaard. Wanneer de druiven rijp zijn, moeten ze geplukt worden. Dat is veel werk.

Bijbelverhaal

Er was eens een man. En die man plantte allemaal druivenplanten. Allemaal druivenplanten bij elkaar wordt een wijngaard genoemd. Hij bouwde een hek om de wijngaard. Ook bouwde hij een toren voor bewakers. De bewakers moesten zijn wijngaard beschermen. De man was de baas van de wijngaard. Van de druiven uit de wijngaard maakte de baas wijn! Van de grote groene druiven maakte hij witte wijn. Van de heerlijk sappige rode druiven maakte hij rode wijn.

Op een dag moest de man op reis. Hij vroeg aan andere mensen of zij voor zijn druiven wilde zorgen. Deze mensen werden wijnbouwers genoemd. De druiven moesten worden geplukt als ze groot en sappig genoeg waren. Op een zonnige woensdagmiddag was het zo ver: de druiven moesten geplukt. De wijnbouwers konden de druiven gaan oogsten. De druivenoogst moesten ze aan hun baas geven. Maar de wijnboeren wilden dit niet. Zij wilden de druiven zelf houden. De baas was er toch niet! De baas stuurde knechten om de oogst op te halen. Maar de wijnbouwers waren boos. Ze sloegen de knechten! De knechten vluchtten weg.

De volgende dag stuurde de baas weer knechten. Ook zij probeerden de wijnoogst op te halen. Opnieuw werden de wijnbouwers boos. Ze maakten weer ruzie met de knechten. Ze wilden zo graag de druiven zelf houden. Maar de druiven waren van de baas. De baas wilde echt de druiven zelf houden. Hij stuurde zijn eigen zoon. Maar de wijnbouwers gaven de druiven niet terug. Ze maakten zelfs de zoon van de baas dood!

Dit verhaal staat niet zomaar in de Bijbel. Jezus heeft dit verhaal verteld. De wijngaard is de wereld. God is de eigenaar van deze wereld. Jezus is de Zoon van God. De wereld is van God en van Jezus.

Wij mogen genieten van deze wereld. We mogen druiven plukken en eten. We mogen er sap van maken. Maar we mogen nooit vergeten dat de wereld van God is. En niet van ons.

Met wat we krijgen moeten we doen wat God fijn en goed vindt. In Hem geloven, God bedanken en met andere mensen delen wat Hij ons geeft.

Auteur: LNZ

De wereld is van God

Inleiding

Speel kort een (paar rondes van het) spel 'stoelendans'. In dit spel verlies jij je stoel aan iemand anders. Dat zijn de regels van dit spel. Maar stel je eens voor dat je in een restaurant bent. Je gaat even naar het toilet en als je terugkomt, is je stoel weggehaald! De ober zegt: 'We hebben de stoel aan die andere tafel nodig, ga jij maar staan.' Daar word jij niet vrolijk van, dat is niet eerlijk, want jij zat op die stoel. Of misschien was je wel eens bij een voorstelling, je wilde graag vooraan zitten om alles goed te kunnen zien, maar dat lukte niet. Stel je eens voor dat je iemand van de eerste rij ziet weggaan en er is een leeg plekje. Dan ga je er snel naartoe en gaat er zitten. Als degene die er zat terugkomt zeg je snel 'opgestaan, plaatsje vergaan'. Is dat eerlijk? In het verhaal van vandaag gaat het ook over eerlijk zijn over wat van jou en wat van een ander is. De Here Jezus vertelt het volgende verhaal.

Bijbelvertelling

Noam kijkt tevreden rond in zijn wijngaard. De druivenplanten staan er prachtig bij. Wat een geluk dat hij deze mooie wijngaard kon kopen. Het was een dure aankoop, maar Noam is een rijk man. En wat is hij blij! Er moest nog wel wat aan gebeuren, maar het is nu bijna allemaal klaar. Kijk, daar heb je Bram, hij heeft de laatste weken hard gewerkt met zijn mannen. 'Meneer Noam, we zijn zo goed als klaar. Wilt u kijken of het geworden is wat u wilde?' 'Dat lijkt me een goed idee, Bram. We lopen rondom de wijngaard en zullen het bekijken.' En zo gaan de twee mannen op pad. In de afgelopen weken is er om de nieuwe wijngaard van Noam een stevige muur gebouwd. Zo kunnen er niet zomaar mensen de wijngaard in komen om druiven te plukken. Noam bekijkt de muur goed, het ziet er stevig uit en ook hoog genoeg. Op één van de hoeken staat ook een grote en stevige wachttorens. Van hieruit kunnen bewakers de hele wijngaard goed overzien. Noam klimt zelf even de wachttorens op en kijkt rond. Niet alleen kun je alle hoeken van de wijngaard goed zien, als je de andere kant op kijkt, kun je ook zien wie er over de weg aan komt lopen en wat er op de velden rondom de wijngaard gebeurt. Noam gaat weer naar beneden en zegt: 'Het ziet er goed uit Bram, jullie hebben hard gewerkt. Ik wil alleen nog de wijnpersen nog zien.' Samen lopen ze naar de wijnpers, het is een grote bak waarin de druiven geperst kunnen worden. Het sap van de druiven wordt opgevangen en daar wordt heerlijke wijn van gemaakt. 'Het ziet er allemaal goed uit Bram, dank je wel voor je werk. Ga met mij mee, dan zal ik je je loon betalen.'

Nu de wijngaard helemaal af is, moet er gewerkt worden. Noam vraagt een aantal mannen om voor hem te komen werken. Iedere dag gaan ze enthousiast aan de slag. Ze verzorgen de druivenstruiken, halen het onkruid weg en altijd is er iemand op de uitkijktoren om de wacht te houden. Na een poosje zegt Noam: 'Luister, ik moet op reis. Jullie mogen hier blijven werken. Jullie moeten alles doen wat nodig is in de wijngaard. Als dank mogen jullie straks een deel van de oogst hebben.' De mannen zijn blij dat in de wijngaard mogen werken en ook dat ze straks een deel van de oogst mogen houden. Het is een fijne plek om te werken. Iedere dag zijn ze in de wijngaard te vinden. Aan de druivenstruiken beginnen al kleine trosjes druiven tevoorschijn te komen. Ze worden steeds groter en mooier. Wanneer zal de eigenaar Noam terugkomen? Hij blijft wel erg lang weg. Dan breekt de tijd van de oogst aan. De mannen gaan hard aan het werk. Voorzichtig worden de mooie en grote druiventrossen van de ranken afgehaald en naar de wijnpers gebracht. Zachtjes fluisteren ze tegen elkaar: 'Zal Noam zijn wijngaard zijn vergeten? Als dat zo is, dan houden we alles en niet alleen maar een stukje van de oogst. Dan zullen wij ook rijk worden.' 'Wat zou jij gaan doen als je zo rijk was als Noam?'

Dan horen ze het geluid van de hoorn van de wachter vanaf de uitkijktoren. Daar komt iemand aan. Met elkaar gaan ze naar de ingang van de wijngaard. Wie zal daar zijn? Is het Noam? 'Wij zijn knechten van Noam,' zegt een van de mannen bij de poort van de wijngaard. 'Hij heeft ons gestuurd om zijn deel van de oogst op te halen.' De mannen kijken elkaar aan. Eentje roept: 'Noam? Haha, die is al zo lang weg! Maak dat je wegkomt!' Een paar andere mannen pakken hem ruw beet en slaan hem en roepen dan: 'Maak dat je wegkomt!' Met elkaar springen ze op de tweede knecht af en beginnen hem te slaan. Ze slaan hem dood. Dan pakken ze stenen en gooien ze naar de derde knecht. Net zolang totdat ook deze knecht dood is. Zullen ze spijt hebben van wat ze hebben gedaan? En wat zal Noam zeggen als hij dit bericht hoort?

Tevreden kijken ze elkaar aan. Als Noam niet komt, houden ze de opbrengst helemaal zelf!

Na een tijdje klinkt weer het waarschuwingsgeluid van de wachttorens. Er zijn weer mannen bij de poort, nu is het een grotere groep. 'Wij zijn knechten van Noam, wij zijn door hem gestuurd om zijn deel van de oogst op te halen.' De mannen die in de wijngaard werken zeggen tegen elkaar: 'Als wij deze knechten van Noam ook doden, net als de vorige, dan zal hij niet meer terug durven komen en dan is alles van ons, dan zijn wij rijk!' En zo doen ze net als de vorige keer. Ze slaan en schoppen, ze gooien met stenen. Er gebeurt precies hetzelfde met hen als met de vorige knechten van Noam. Als Noam dit te horen krijgt, is hij verdrietig. Hij heeft die mannen zijn wijngaard geleend om in te werken, ze mogen een deel van de oogst houden, dat was de afspraak! En nu houden

→
lees verder op de volgende bladzijde

ze zich daar niet aan, ze doden zelfs zijn knechten. Wat een vreselijk bericht is dit. Wat moet hij nu doen? Noam denkt na en dan heeft hij een idee. Hij roept Sem, zijn zoon. 'Sem,' zegt Noam, 'je weet dat ik een mooie wijngaard heb gekocht. Ik heb mannen gevonden die er voor mij in willen werken terwijl wij op reis zijn. Nu is het de tijd van de oogst. Ik heb mijn knechten gestuurd om mijn deel van de oogst op te halen. Maar ze willen dat deel van de oogst niet geven. Het is zelfs nog erger, ze hebben mijn knechten geslagen en gedood. Nu wil ik jou sturen om mijn deel van de oogst op te halen.' Sem kijkt zijn vader aan en zegt: 'Dat is goed vader, ik zal naar uw wijngaard gaan en uw deel van de oogst ophalen.' En zo gaat Sem op pad. Na een lange reis ziet hij in de verte de muur met de uitkijktoren van de wijngaard van zijn vader. Hij hoort het waarschuwingsgeluid van de hoorn al klinken. Als Sem bij de poort aankomt, staat daar een grote groep mannen op hem te wachten. Ze kijken nors en boos naar hem. Sem begint te spreken: 'Ik kom het deel van de oogst van mijn vader Noam ophalen. Jullie hebben zijn knechten gedood en nu heeft hij mij gestuurd.' De mannen kijken elkaar aan, dit is geen knecht maar dit is de zoon van Noam. Wat moeten ze nu doen? Iemand zegt: 'Dit is de zoon van Noam. Hij zal alles krijgen wat van Noam is. Als we hem doodslaan is de wijngaard van ons, dan heeft Noam geen zoon meer.' En zo gebeurt het. Ze grijpen Sem, de zoon van Noam, vast. Ze slepen hem de wijngaard uit en ze slaan hem dood.

Het is stil bij de mensen die luisteren naar het verhaal van Jezus. Wat een vreselijk naar einde heeft dit verhaal! Wat was het fijn geweest als dit verhaal goed afgelopen zou zijn, maar dat is niet gebeurd. Maar Jezus is nog niet klaar met zijn verhaal, Hij gaat nog verder en zegt: 'En dan komt Noam, de eigenaar van de wijngaard zelf terug naar de wijngaard. Wat zal hij doen met die mannen die voor hem gewerkt hebben in de wijngaard?' Er staan priesters en farizeeën te luisteren naar Jezus. Zij weten het antwoord wel en zeggen: 'Noam moet die mannen die voor hem werkten, doden. En dan moet hij zijn wijngaard aan anderen verhuren, aan mannen die zich wel aan de afspraak zullen houden om hem zijn deel van de oogst te geven.'

De Here Jezus wil met dit verhaal iets heel belangrijks zeggen: God is de eigenaar van de wereld, net als Noam de eigenaar was van de wijngaard. Wij mogen in die wereld leven, gelukkig leven. Maar wij zijn niet de eigenaars van de wereld, dat blijft God. Wij mogen wel van de wereld genieten, maar wij moeten aan de Here God geven waar Hij recht op heeft. Weet jij trouwens wie die Zoon is die gedood wordt door de mannen die in de wijngaard werken? Ja, inderdaad dat is de Here Jezus zelf.

Auteur: JvdM

Leef jij voor God of voor jezelf?

Inleiding

Leef jij voor God of voor jezelf?

Over deze vraag moet je vast wel even nadenken.

Dit is iets waar je niet de hele dag mee bezig bent. Je doet gewoon je ding: je eet, gaat naar school en maakt je huiswerk.

Dat doe je toch voor jezelf? Je moet nu eenmaal leren lezen, schrijven en rekenen. Je leert nog meer: aardrijkskunde, geschiedenis, natuurkunde en...noem maar op. Allemaal voor je toekomst, je eigen toekomst.

Oké, dat is zo.

Nu de vraag: 'Hoe ga je daar mee om? Is dat allemaal voor jezelf, of kan je ook God daarmee dienen? Kan je in de toekomst met al je kennis de wereld mooier maken, ook voor andere mensen?

Gewoon voor de mensen in je omgeving?

Daarmee bouw je mee aan het Koninkrijk van God. Dat klinkt dan weer groot, maar daarmee wordt bedoeld hoe God wil dat wij met elkaar omgaan, zodat God blij is met ons. Dan geven wij hem met winst terug wat Hij aan ons gegeven heeft.

Bijbelverhaal

Jezus probeert dat ook aan de mensen van het volk Israël uit te leggen.

Hij heeft veel volgelingen die graag naar zijn verhalen luisteren. Zij leren daar veel van. Ze begrijpen lang niet alles, maar dan stellen ze vragen. Jezus legt het geduldig uit.

Jezus 'preekt' ook regelmatig in de tempel.

Op een keer komen de hogepriesters naar Hem toe en vragen: 'Heeft U er eigenlijk wel voor gestudeerd om te preken? Heeft u er toestemming voor gekregen? En van wie dan wel?'

Jezus antwoordt met een paar verhalen, gelijkenissen.

Die verhalen zijn niet echt gebeurd, maar je kunt daar een les uit leren.

De hogepriesters weten wel veel over de Thora, (de eerste vijf boeken van de Hebreeuwse Bijbel) maar wat Jezus daarmee te maken heeft, daar begrijpen zij niets van. Zij kunnen wel een lesje gebruiken...

'Er was eens een landheer die een wijngaard aanlegde.

Hij plantte wijnstokken in lange rijen. Een pad ertussen om door de rijen heen te lopen om de wijnstokken te verzorgen en later de druiven te plukken.

Hij bouwde ook een omheining en een uitkijktoren om de wijngaard te beschermen tegen dieven en rovers. Er werd een grote kuil gegraven om te druiven, als ze rijp waren, te kunnen persen. (gewoon met de blote voeten erin rondstampen) Het is nu eenmaal nodig om de druiven te persen om wijn te kunnen maken.

Toen alles klaar was moest de landheer op reis. Hij stelde mensen aan om voor de wijngaard te zorgen. Hij sprak af wat ze zouden verdienen en daar gingen zij mee akkoord. Als de druiven rijp waren zou de landheer knechten sturen om de oogst in ontvangst te nemen. Alles was goed geregeld. Toen de druiven geplukt konden worden kwamen de knechten om de opbrengst van de wijngaard in ontvangst te nemen.

De wijnbouwers hadden ze vanaf de uitkijktoren aan zien komen.

Nu bleek dat die wijnbouwers hun belofte niet nakwamen. Ze beschouwden de wijngaard als hun eigendom en wilden de oogst niet afstaan. 'Wat hebben wij met die landheer te maken? Die komt voorlopig toch niet terug', zeiden ze tegen elkaar.

Toen de knechten van de landheer bij de wijngaard aankwamen werden ze vastgegrepen. Eén werd er vreselijk gemarteld, één werd er meteen gedood en de derde werd gestenigd.

De landheer wachtte tevergeefs op de terugkeer van zijn knechten.

Hij besloot om een grotere groep knechten te sturen om te zien wat er gebeurd was. Maar met hen gebeurde hetzelfde als met de eerste knechten. Weer wachtte de landheer een lange tijd. Maar er kwam niemand terug. Ik zal nu mijn zoon maar sturen, besloot de landheer, voor hem zullen zij wel ontzag hebben.

De wijnbouwers ondertussen dachten dat ze het nu wel duidelijk hadden gemaakt: de wijngaard was van hen! Maar op een dag zagen zij weer iemand aankomen. Het was de zoon van de landheer!

'De zoon zal de wijngaard erven van zijn vader, dan hebben wij nog niets. Hij moet ook dood. Dan erven wij die wijngaard wel', zeiden ze tegen elkaar.

En zodra de zoon de wijngaard binnenkwam grepen de wijnbouwers hem en doodden hem'.

Jezus vraagt aan de hogepriesters: 'Wat moet de landheer met de wijnbouwers doen als hij terugkomt?'

Daar hoeven zij niet lang over na te denken: Laat de landheer die wijnbouwers ook maar ter dood brengen en de wijngaard aan andere mensen toevertrouwen. Eerlijke wijnbouwers, die wel de oogst afdragen!

Zij hebben niet in de gaten dat ze een oordeel over zichzelf uitspreken...

Dan zegt Jezus: 'Hebben jullie dit nooit in de Schriften gelezen:

'De steen die afgekeurd werd door de metselaars, is de hoeksteen (de belangrijkste steen in een gebouw) geworden. Dit heeft God gedaan, een wonder om te zien!'

'Jullie struikelen over die steen'. (Jezus bedoelt zichzelf met die hoeksteen)

Dan begrijpen de hogepriesters dat Jezus hen bedoelt met die ontrouwe wijnbouwers. Ze zijn razend en willen Jezus gevangen nemen, maar ze zijn bang voor de reactie van de andere mensen.

→
lees verder op de volgende bladzijde

Afsluiting

Hebben jullie het verhaal begrepen?

Die wijnbouwers werkten voor zichzelf, niet voor God.

De wijngaard was het land Kanaän, dat werd bewoond door het volk Israël.

De landheer is God.

De knechten die de landheer stuurde waren de profeten.

Zij kwamen Israël waarschuwen als zij zondigden tegen

God. Met sommige profeten liep het ook niet goed af

omdat het volk niet luisterde en hen doodde.

De Zoon is Jezus. Ook Hij werd gedood.

Daarmee redde Hij ons. Hij 'betaalde' onze schuld.

Jezus is het waard dat wij leven voor Hem, omdat Hij stierf voor ons.

Zo zijn we God dankbaar en geven we Hem wat ons leven in zijn wereld oplevert!

Auteur: RvBvdB